

ANDRÁS + KERESZT

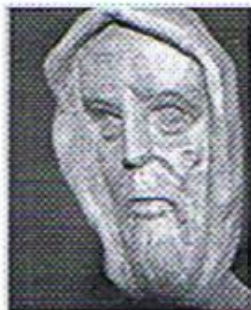
a Tihanyi Római Katolikus Egyházközség Lapja

2. évfolyam 2. szám

2005. július

„Gyöngeségünkben segítségünkre siet a Lélek, mert még azt sem tudjuk, hogyan kell helyesen imádkoznunk. A Lélek azonban maga jár közben értünk, szavakba nem önthető sóhajásokkal.” (Róm. 8.26.)

Gyermeknevelési rovat 2 old. »

SZENT BENEDEK
ÜNNEPE
JÚLIUS 11-ÉN 18:00
ÓRAKOR
FŐCELEBRÁNS:
VÁRSZEGI ASZTRIK
FŐAPÁT ÚR

KIMENT A
MAGVETŐ
VETNI...

Jézus példázatának lényege: nem mindegy, hogy a magot befogadja-e a föld. Nem mindegy, hogy Isten Igéjét hogyan fogadja a világ.

Mi, magyarok Európában élünk, kultúránk keresztény gyökerű és európai kultúra. Az antikvitás és a Biblia kettős pillérén nyugszik ez a kultúra. Az antikvitás értékei közé tartozik a megkülönböztetés igaz és hamis, jó és rossz, szép és rúg között. A Szentírás alapvető üzenetéhez tartozik Jézusnak az a kijelentése, hogy ő azért jött, hogy életünk legyen, s ez az élet bőségben legyen.

Vannak ősi és szent helyei a magyarságnak. Ilyenek a régi apátságok. Azok a helyek, ahol szerzetesek nyitott szívvel befogadták az Isten Igéjét, és tovább adták az üzenetet, az életet átalakítót, a krisztusi evangéliumot. Hiteles helyek is voltak ezek: írásba foglaltak, és pecséttel megerősítettek szerződéseket. Kultúra-teremtő, lelket művelő helyek voltak ezek: építettek Istennek templomot, embernek lakóhelyet, énekeltek himnuszt és zsoltárokat, műveltek földet és emberi szellemet. Vetették a magot: a mag Isten Igéje. S átalakult körülöttük a világ, megváltozott a föld.

Folytatás a 2. oldalon »

„Balatin fölött, a Tichon nevű helyen...”

- Kiállításajánló -

Igazi csemegét, szép látnivalót ajánlunk tihanyiaknak és vendégeknek egyaránt a tihanyi apátságban.

Az alapításának 950. éves jubileumát ünneplő apátság kőtárában megnyílt kiállításon a látogató megismerkedhet a bencés szerzetesi élettel, szabályaival, a tihanyi apátság történelmével a kezdetektől napjainkig.

A tárlat bemutatja a Tihanyban és környékén élő népek korabeli használati tárgyait, népviseletét, történelmét. Kis terepasztalon látható az itt élők szerteágazó tevékenysége. (halászat, szőlőművelés, rév... stb.)

A galériában a régi falu arcát bemutató képzőművészeti alkotások kaptak helyet.

Jó érzés felismerni a képeken a régi utcarészleteket, házakat. Szeretettel várunk minden látogatót!

A kiállítások megtekintése tihanyi állandó lakosoknak ingyenes! (Csizmazia Zsolt)

„KEGYES PELIKÁNOM, URAM, JÉZUSOM!”

2. oldal

10 éves az Apátság
énekkara..... 3. oldal

Szerartások déd-
szüleink idején. 3. oldal

„ÜTRAVALÓ”
- FIATALOKNAK
..... 4. oldal

Csikmenaságiak
látogatása Tihanyban
..... 4. oldal

Vessünk egy pillantást. . .

Megkerestük Farkas Gézané, Mária nénit, hogy szeretnénk megemlékezni Géza bácsiról. Így mesélt:

Hazánk életének legtragikusabb évében, 1920-ban beleszületett a szegénységbe.

Szülei földműves családból származtak. Tihanyiak tudják, hogy szegények voltak. Két kistestvére még csecsemőkorában meghalt, így egyedül rászállt az összes szeretet. Az egyházi szép dallamok és az éneklés szeretete nagyanyai örökség.

A korabeli iskolában – a hat elemis népiskolában (egy tanerős) – szerezte alapismereteit, ezután már következett a napszámba járás.

Folytatás a 3. oldalon »

KIMENT A MAGVETŐ VETNI...

» Folytatás az első oldalról

Európaiságunkhoz hozzá- tartozik az a kincs, amit bencés szerzetességnek nevezünk. Nem célcsoport, hanem Szent Benedek szándéka szerint olyan emberek közössége, akik ismerik a különbözőséget, de akiknek közös a céljuk. Ahol a fiatalabbak tisztelik az idősebbeket, az idősebbek pedig szeretik a fiatalabbakat. Ahol nincsenek előjogok. Ahol a személy méltóságában mindenki egyenlő. Ahol a vezetőnek nem az a feladata, hogy uralkodjék, hanem hogy a különböző természetű emberekből közösséget formáljon. Ahol mindent a maga idejében kell tenni. Ahol úgy kell elrendezni a dolgokat, hogy a rendből, a rendezettségből megszülethessen a béke, amire mindannyian vágyunk.

Európa védőszentjének, Szent Benedeknek lesz holnap az ünnepe.

Adja Isten, hogy sose hiányozzanak közülünk azok az emberek, akik Krisztus szeretetének nem helyeznek elébe semmit!

Adja Isten, hogy egyre többen legyenek, akik befogadják az Isten Igéjét, és szárnyaló szívvel haladnak előre az Isten parancsainak útján!

Dr. Korzenszky Richárd perjel

„Gyöngességünkben segítségünkre siet a Lélek, mert még azt sem tudjuk, hogyan kell helyesen imádkoznunk. A Lélek azonban maga jár közbe értünk, szavakba nem önthető sóhajtsókkal.” (Róm. 8.26.)

Azt gondolom, sokan gondolkoznak azon, hogyan tanítsák meg gyermekeiket imádkozni. Ami nekünk fontos, azt szeretnénk, ha gyerekeinknek is fontos lenne.

De hogyan lehet az imádságos élet felé vezetni őket? Ez ma már nem divat. Hétköznapjainkat, ünnepeinket nem fonják át annyira a vallásos cselekedetek. A fiatalokat más érdekli, sokkal mozgalmasabb, elfoglaltabb életet élnek „nem érnek rá imádkozni”. A kérdés tehát nem egyszerű.

A nevelés alapja az, hogy a gyerek utánoz. Mindent, amit a szüleitől, testvéreitől, rokonaitól és barátaitól lát, vagy hall, esetleg átél. Az imádságra nevelés egyik alapja is az tehát, hogy mi is imádkozunk, fontosnak tartjuk az Istennel való kapcsolatunkat, mi is fejlődünk imaéletünkben. Az „ima-iskoláját” nem lehet kijárni, egész életünkben tanuljuk azt, hogyan kell imádkozni.

A kisgyerek a család életét, szokásait követi. Ha napjainkban, ünnepeinkben jelen van az imádság, akkor ő is megszokja, hogy az életünk része. A lefekvés előtti esti imádság nagyon jó alkalom arra, hogy együtt imádkozzunk! Gyertyát gyújthatunk (esetleg annyit ahányan vagyunk, mert a végén el lehet fűjni), énekelhetünk, vagy olvashatunk közösen, és megfogalmazhatjuk saját kéréseinket, köszöneteinket Istennek azokért, amit aznap kaptunk. Erre már egészen kicsi korban odafigyelhetünk. A kisgyerekkorban megtanult imádságok, énekek sokszor egész életén át elkísérik az embert.

A kamaszkorú, nagyobb gyerekek már sokkal kritikusabbak, nehezebben leköthetőek. Figyelem: az imaélet ugyanúgy növekedik velünk együtt, tehát annak is lehet kamaszkora! Nem baj, ha ilyenkor az Istennel kapcsolatos kérdésekben is elbizonytalanodnak. A megfelelő könyvek, filmek, programok sokat segíthetnek a kérdések feldolgozásában.

Amikor imádkozunk, Isten jelenlétébe helyezkedünk és velünk együtt mindazok, akiket szeretünk. Ahogy a hit, úgy az imádság is kegyelem. Imádkozunk azért, hogy gyermekeink szeressenek együtt lenni Istennel, szeressenek imádkozni, és hogy életüket minél jobban Istennel együtt éljék! Talán ez a legfontosabb az imádságos életre nevelés útján.

Cs. T. Hanna

„KEGYES PELIKÁNOM, URAM, JÉZUSOM!”

Templomunk egyik legszebb szimbóluma, a Jézus Szíve oltáron található, fiókáit vérével tápláló pelikán. A pelikán már az Ószövetségben is a nép elhagyatottságát jelképezte, mivel úgy tartották, hogy az elpusztult városok lakója, és szereti a magányt.

A Physiologus szerint a pelikán teljesen feloldódik a kicsinyei iránti szeretetben. A kigyó által megölt fiókáit három nap után úgy kelti életre, hogy csőrével feltépi mellét, és rájuk csorgatja vérét. Ezért szimbolizálja a pelikán a szenvedést, a vér árán való megváltást, feltámasztást, és a szeretetet, és válik Krisztus jelképévé. Disziti a kelyheket, cibóriumokat, barokk oltárokat.

A pelikán a magyar református templomok leggyakoribb jelképe.

Csizmazia Zsolt

Vessünk egy pillantást... »Folytatás az 1. oldalról

Szeretett volna továbbtanulni. Ebben a törekvésében a szükséges pénzforrások hiánya nehezítette. Tisztelettel emlékezett Gidró apát úrra, aki buzdította a továbbtanulásra. Magánúton végezte el a négyéves – akkor polgári – iskolát, miközben hol itt-hol ott dolgozott. Mint elemista gyerek a többi pajtásával együtt árulta a kecskekörmököt, ezzel megcsorbítva a kirándulók pénztárcáját.

Bizony, a kecskeköröm árulás akkoriiban nem is volt rossz üzlet.

A polgári iskola elvégzése után különbözettel beiratkozott a veszprémi piaristák által működtetett gimnáziumba, természetesen magántanulónként. Napközben dolgozni kellett a szükséges könyvekre, vizsgadíjakra valóért. Közben jött a háború, majd ezt követően a szovjet három éves fogság. Szabadulása után folytatta gimnáziumi tanulmányait, egyre nagyobb vonzódással a matematika felé. Ugyanakkor az irodalom is érdekelte. Sikeres érettségi után, a veszprémi Angolkisasszonyok tanítóképzőjébe, az 5. végzős osztályba jelentkezett. Mindenáron pedagógus szeretett volna lenni. A megszerzett képesítő vizsga után következett a tanárképző főiskola: matematika – fizika szakon. Végül az egyetem, itt már végérvényesen elkötelezte magát a matematikával.

Közben - majd el felejttem - beléptem az életébe. Közel egyéves ismeretség után összeházasodtunk.

10 éves az Apátság énekkara

A Tihanyi Bencés Apátság Énekkara mai felállítását tekintve 10 éve, azaz 1995-ben alakult, Szent Benedek ünnepére.

A kórus addigi alkalmankénti munkáját rendszeres felkészülés váltotta fel.

Mára már a kezdeti tagok unokái is énekelnek a kórusban, s évente érkeznek új, fiatal tagok közénk.

10 év alatt sok helyen jártunk az országban, s határainkon túlról is érkeztek meghívások. Többek között énekelünk már Erdélyben, Németországban és Franciaországban.

Évente több hangversenyen is megfordulunk, szívesen hívnak minket énekelni, s természetesen mi is szívesen veszünk részt koncerteken.

Munkánk csúcspontjaként tavaly megjelent első CD-nk, melyen az eddig eltelt 10 év legszebb művei hallhatók.

Varró Annamária

Veszprémben az egyik fiúkollégium igazgatója lett, közben tanított a Lovassy gimnáziumban.

Jött 1956. Minket is megcsapott a forradalom szele, de nem külföldre vettük az útirányt, hanem Tihanyba, a szüleinkhez.

Ezután következett Füreden a Lóczy Lajos gimnázium 14 évig tartóan.

1970-ben a tihanyi tanács vezetői hazahívták a megüresedett igazgatói állás betöltésére. Innen ment nyugdíjba 1980-ban. Igazgatósága alatt vált valóra a falu álma, az új iskola és napközi-otthon.

Talán még megjegyezném, hogy szeretett szavalni, énekelni baráti körben, tihanyiakból még énekkart is alakított.

Szép estékre emlékszem, mikor gyermekeinkkel négyesben négy szólamra énekelgettünk: „Üres a fészek...” Azóta sajnos két kismadár elszállt belőle.

Unokáinak nagyon örült, ahogy születtek sorba „egyre gazdagabbak lettünk.”

Nem vállalkozom élete bemutatására, inkább kedvenc mondását említeném: „Gyerekek, a 2x2 nemcsak Tihanyban, hanem Calcuttában, de még Szilvasbalháson is 4.”

A hosszú, nehézségekkel teli életből egy pillantást vetítettem csupán az 54 éves „ismeretségéből”.

Szertartások dédszüleink idején

- Horváth Terézia rovata -

Búzaszentelés Szép szokás a búzaszentelés, amelyet Szent Márk napján, április 25-én tart az Egyház. A testi és lelki táplálék – a kenyér és az Eucharisztia – egyaránt búzalisztból készül. Édes magyar nyelvünkben egyes vidékeken az "élet" kifejezés máig használatos a búza másik nevéként, amely egészen összecseng az Oltárszentség Élet Kenyere megnevezéssel.

Nálunk régen a pap a ministránsokkal, a kántorral és a néppel együtt ünnepélyes körmenetben vonult a falu egyik végére, ahol az első gabonablát elérte. Az utat a Mindenszentek litániája töltötte ki. A mezőre érven a pap először a litánia utáni könyörgéseket imádkozta, majd ősi veszprémi egyházmegyei szokásként »

Folytatás a 4. oldalon

• Házasságkötés

Ij. Pál Ferenc és Molnár Andrea
Simai Péter és Domonik Tünde
Nagy Balázs és Szűcs Renáta

• Keresztelés

Tivadar Ilászk – Filótas FerencTivadar
és Kántás Tünde gyermeke
János – Hellig Balázs és
Suda Magdolna gyermeke
Szonja – Stark Béla és Glück Szonja Katalin gyermeke

† Halottaink

Flotz Antalné Németh Mária (93 é.)
Bath ferencné Gindin Lidia (84 é.)
Id. Szalai Ferenc (85 éves)
Fekete Ferencné Viola Rozália (84)
Gyarmati Gáborné Sörös Anna (82)
Rudolf József (74 é.)
Kiss Józsefné Molnár Margit (85 é.)
Farkas Mihályné Szabó Anna (83é.)

Szertartások dédszüleink idején

Folytatás a 3. oldalról

» a négy világtáj felé fordulva négy részletet olvasott föl az evangéliumokból, amelyeket különböző könyörgések követtek. Visszafelé a templomba menet a *Hallgasd meg Uram* kezdetű éneket énekelték. A körmenet a (régábban használt) *Te Deum*-mal és az időszaki Mária-antifónával és könyörgéssel ért véget. Manapság Tihanyban már nem találunk búzaföldeket, ezért a templomban történik a búzaszentelés.

1. Téged Is - ten, dí - csé - rünk,
é - lö hit - tel is - me rünk,
2. Téged min - den an - gya - lok,
ke - ru - bok, sze - ra - fi - mok

Té - ged min - de - nek U - rá - nak
s va - lunk min - den - kor A - tyánknak,
és szentje - i az e - gek - nek,
szün - te - le - nül így dí - csé - nek

1. Ki - nek ég s föld ál - do - zik,
2. szentvagy Se - re - gek U - ra,

mint - hogy Tő - led szár - ma - zik.
szent, szent min - de - nek A - ty - ja.

Csikmenaságiak látogatása Tihanyban

A menaságiak és a tihanyiak kapcsolata újabb találkozással mélyült az idén. Erdélyi barátaink öt napot töltöttek nálunk az elmúlt héten. A 60 főt számláló csapat szombat este érkezett a fogadó családokhoz, vacsorával vártuk őket. A kirándulók nagyon fáradtan érkeztek, hiszen a szombati napot Ópusztaszeren töltötték. Ennek ellenére sokan vállalkoztak - különösen a fiatalok közül - egy kis éjszakai fürdőzésre a Balatonban. Vasárnap a 10 órai szentmisén találkoztunk. Ezt követően közös ebéden vettünk részt az az Oázis étteremben. A délutánt a csapat a somosi strandon töltötte. Este a Művésztelepen került sor a vacsorára, amit a gasztronómia mesterei, Varró János, Salamon Gyula és Horváth Dénes készítettek vadhúsból. A vendéglátók süteménnyel, édességekkel kedveskedtek. Az estét természetesen önéleget nótázás zárta.

Hétfőn reggel a templomnál találkoztunk, ahol megismerkedtünk az Apátsággal és a jubileumi kiállítással, majd kis sétát tettünk a faluban, melynek során megtekintettük a Kálváriát, a Babamúzeumot és a Visszhang-dombot. Délben az Apátságban várták őket finom ebéddel és ajándékokkal. A séta és a bőséges ebéd után ismét jól esett a délutáni strandolás. Az esti programhoz fél ötkor gyülekeztünk az autóbusznál és a kövesdi templomrom megtekintése után az aszófői templomban Szent László-napi szentmisén vettünk részt. A lelki feltöltődés után az aszófői szőlőhegyen Manyika a tőle már megszokott kedves és bőkezű vendégszeretettel, fenséges lakomával várt minket. A vacsora után a nóta és a tánc éjfélig tartott.

Kedden Nagy Lala és Vers József szakszerű vezetésével természetjáró túrára indultunk a Kiserdő-tető, Külső-tó,

tető érintésével. A dombok tetejéről távcsövekkel fűrkészthettük a tó csodálatos életét, madárvilágát. A vendégek nagy ajándékként fogadták, hogy egy-egy kis csokor levendulát szedhettek a levendula mezőn. A vendéglátóknál elköltött ebéd után ismét a Balatonban pihentek ki a kirándulás fáradalmait. Este Csizmazia Laci bácsi várt minket cserhegyi pincéjénél egy jó hangulatú, lelkesen előkészített, bőséges vacsorára. Nótázás közben előkerültek a hegedűk is. A mulatásnak a szünyogok támadása vetett véget.

Szerdán Pannohalmára indultunk, hogy együtt legyünk Gellért atyával életének fontos eseményén szerzetesi örökfogadalom tételén. Útközben a zirci Apátságot tekintettük meg majd tovább utaztunk Pannohalmára, ahol idegenvezetővel jártuk körbe a monostort. Öt órakor gyűltünk össze a Bazilikában az ünnepélyes szentmisére. Ez a kivételes alkalom felemelő élmény volt menasági vendégeinknek és nekünk, tihanyiaknak is egyaránt, hiszen mindnyájunkat sok közös élmény és közvetlen lelki kapcsolat fűz Gellért atyához. A szent mise után a Bazilika melletti téren ragyogó napsütésben vidám vendégségben vettünk részt, amely során felcsendültek a székely himnuszok, menasági dalok és balatoni népdalok is. Ez a nap méltó zárása volt a menaságiak tihanyi látogatásának.

Csütörtök hajnalban búcsúztattuk őket annak reményében, hogy a jövő májusban együtt zárandokolhatunk Menaságról Csiksomlyóra.

Bakos Kinga

„ÚTRAVALÓ”

Megérkezett, idén is eljött... Szinte észre sem vettük, csak éreztük hogy meleg van, hogy korábban kel-, s később nyugszik a Nap, hogy esténként jól esik a séta, hogy néha vizes lesz a fürdőgatyánk(s nem csak tölünk...), hogy sok a szünyog(és csipnek is a kis dögök), hogy fagyit nyalunk, hogy az utcán már megint németül beszélnek, s Richárd atya németül is prédikál a magyar előtt, hogy gyöngyözik a hideg bambis pohár oldala, hogy közeleg a cserkésztábor, hogy megint öregebbek lettünk egy évvel(!), hogy kitört a vakáció, egy szóval, HOGY ITT VAN UJRA A NYÁR!!!

S a nyárral együtt itt az ideje a túrázásnak, nyaralásnak is. Útra kelünk... Ahogy tettük ezt akarattunk ellenére megszületésünk pillanatában is.

Útravaló a nyárra, s kicsit tovább is:

Jenő bá' gondolatai:

Valamikor elkezdted ezt az utat jámi a vég nélküli utat, a köves ösvényt, a port s az egész nap terheit elviselni. Valamikor felismered, hogy ez az út a Te utad; az egyedüli és eltéveszthetetlen, senki sem teheti meg helyetted. Megbotlasz és el-esel, de erőre kapsz, hogy újra talpra állj. Külön és tévutakon is jársz majd, végül is közelebb jutsz önmagadhoz! S ha valamikor megszereted ezt az utat, akkor már majdnem célhoz értél, az embernél emberebb magyarabb magyarhoz vezető úton.

Jó vándorlást mindenkinek erre a nyárra!

Battis Sanyi

R Tihanyi Pápai
Katólikus
Egyházközség
időszaki lapja

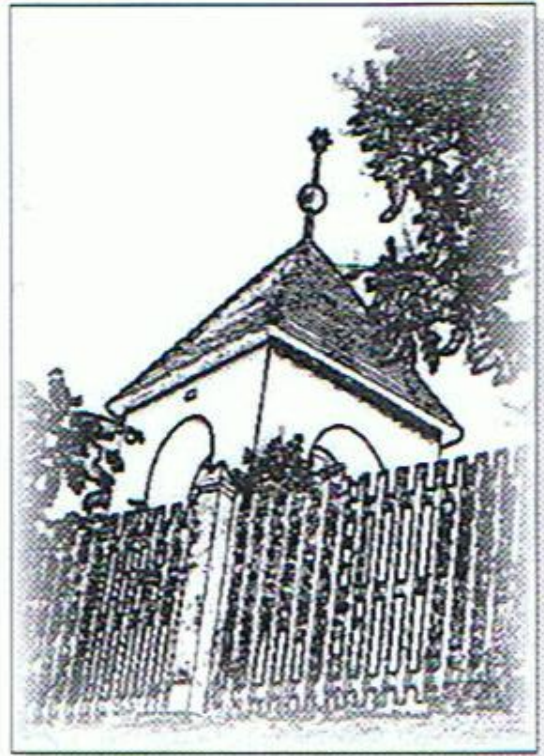
A kiadást levezette:
Dr. Korcsányi Richárd
Szerkesztő:
Battis Sándor
Csizmazia Zoltán
Horváth Terézka
Cs. Tóth Hanna
Tartalom felelőse:
Dr. Nagyné Jánosné
Katalin

Tihanyi Pápai Katólikus

"Velük is volt az Úr segítsége, úgyhogy nagyszámú hívő tért az Úrhoz."

(Apostolok Cselekedetei, 11:21)

Kedves Testvérek, Tisztelt Olvasók!

A Képes Kálvin Kalendáriumunk szerint, július elején emlékezünk meg a szeretetszolgálati munkásokról, azaz a **diakónusokról**. Ilyenkor különösen is sokat gondolunk azokra, akik ezt a nehéz de annál nemesebb szolgálatot végzik, de természetesen gondolunk azokra is akik ebben a szolgálatban részesülnek szeretetintézményeink falain belül. Az Apostolok Cselekedeteiről írott könyv 6.fejezetében olvasunk arról, hogy Istvánt az elsők között választják diakónussá mivel hittel és Szentlélekkel teljes férfi volt. Sajnos később vértanúhalált halt, ezt követően megindult a kimondottan véres

keresztyénüldözés, sokaknak el kellett hagyniuk a jeruzsálemi közösséget és valahol máshol kellett otthonra lelniük. A legtöbbben Antióchiába mentek és ott kezdtek új

életet. Ez a város rohamosan fejlődő központ volt a nagy Római Birodalmon belül, több mint fél millió lakossal, sportpályákkal, arénákkal, fürdőkkel, ápolit – szemet gyönyörködtető parkokkal! Hihetetlen nagy vonzása volt ennek az abszolút világi centrumnak, éppen ezért konkrét kérdésként fogalmazódott meg az, hogy vajon képes lesz-e megmaradni az oda költözött hívők csoportja, vagy pedig talán asszimilálódik?!

Három oka volt annak, hogy ez a kis közösség nemcsak hogy megmaradt, hanem egyre erősebbé vált, sőt a híruk egész Jeruzsálemig eljutott. **Az első** dolog ami jellemző volt rájuk, keresve a kiutat, hogy bátran hirdették az Úr Jézust! Elmentek a helyi zsinagógába (az eredeti szó „szünagógé” annyit jelent: összegyűlni) és felkeresték az ott élő hittestvéreket, összeültek velük és elbeszélték, hogy mi mindenben mentek keresztül és miért is szeretnének ott bekapcsolódni az adott gyülekezetbe. Azt írja velük kapcsolatban Lukács evangélista, hogy látható módon velük volt az „Úr keze”! Akit az Isten keze óv és véd az áldott ember. Ez a kis közösség nem a saját, hanem az Isten erejében bízott és így hirdették Krisztus nagyságát.

A második dolog ami kiderül róluk az az, hogy hitük és összefogásuk híre Jeruzsálemig is eljutott, pedig a két város földrajzilag igen távol esett egymástól. A

jeruzsálemi vének tanácsa úgy döntött, hogy segítőt küld hozzájuk Barnabás személyében – akinek a neve annyit jelent: a vigasztalás fia. Amikor közénk érkezett egy olyan dolgot vett észre, amit más nem nagyon: „látta az Isten kegyelmének munkáját és örvendezett!” A mai embernél mi az első amikor messze vidékről hazatér? Elmondja a táj szépségét, mesél az ott élő emberekről, elmeséli, hogy milyen étkezési szokások vannak ott, és ez miben tér el a sajátunkétól stb. Tehát csak a földiekről szól a beszámoló! Barnabás azonban lelki összetevőket vett észre: látta az ő bátor helytállásukat, látta a nyílt színvallásukat, és látta az áldozat hozatalukat, amit a fennmaradás érdekében tettek. De vajon mi váltotta ki bennük ezt az ébredést? Egy megdöbbentő gyilkosság, István vértanúsága! Az Úristen számunkra sokszor az érthetlenség homályába burkolja az eseményeket: egy ember halála kellett ahhoz, hogy egy közösség éljen! Nem vetette őket vissza ez a csapás, hanem

inkább erőt adott nekik. Barnabás tehát ezt a lelki elszántságot látta és érezte meg.

És végül harmadjára, amit kijelenthetünk ennél a gyülekezetnél, az a megértés és a törődés.

Amikor látták Barnabáson a fáradtságot, akkor sem hurrogták le, hanem az mondták neki, hogy „menj el és hívd meg valakit segítőnek, aki majd felvált téged a munkában.” Hogyan figyeltek egymásra? – nem irigykedve, nem a másikon fogást keresve, nem kutakodva, hanem segítők szándékkal!

Igen fontos, hogy így 2005-ben, fejet hajtunk a diakónusok munkája előtt, aki nem a pénz hajszolása érdekében, hanem a szeretet jegyében végzik **emberfeletti erővel** e nemes szolgálatot. Emberfeletti munka ez, hiszen ha Istenbe vetett hittel nem rendelkeznének, akkor ideje korán feladnák a munkát, ha az ember feletti hatalmat nem kérnék nap mint nap, akkor elvéreznének a feladatok nyomása alatt! Ezt a munkát csak a hit – remény – szeretet hármasságának birtoklásában lehet jól végezni: hinni a minket alkotó Istenben, reménykedni

az Ő segítségében, és így szeretettel gondolni az eljövendőre! Végezetül álljon itt egy jól ismert zsoltár idézet, munkájuk előtt való tisztelgés képen:

REFORMÁTUS
ISTENTISZTELETEK
RENDJE:

JÚLIUS 10-ÉN,
DU. 2 ÓRAKOR

JÚLIUS 24-ÉN,
DU. 2 ÓRAKOR

„Szolgáidon láttassad dolgaidat,

Dicsőségedet ezeknek fiain!

Add értenünk felséges hatalmadat, Mi

kegyes Urunk, ó, irgalmas Isten!

Minden dolgunkat bírd meg, forgassad,

Kezeink munkáit igazgassad!” (90:9)

ÁLDÁST ÉS BÉKESSÉGET KÍVÁN:

Császár Attila református lelkész